

[Gert Petersen.]

det er interessant, hvis vi kan få fastslået, at det regeringsforbehold, som blev taget før den 2. oktober, i hvert fald står fast, og at det, hvis det bliver aktuelt, vil komme til at spille en rolle og blive anvendt, når man nu i løbet af det næste halve til hele år skal fastlægge en økonomisk-monetær unions anden fase.

Hr. Knud Bro mente, at statsministeren havde været næsten for beskedent med hensyn til miljøpolitikken. Jeg mener, som jeg sagde tidligere, at det var communiquéet, at det var fællesmarkedet, som, jeg vil ikke sige var for beskedent, for jeg tager ikke stilling til det, men som var overraskende beskedent, og det er jo dér, statsministeren har misforstået mig. Det er ikke sådan, at SF nu pludselig går ind for en vældig integration her, men vi er simpelt hen noget overraskede, fordi vi havde hørt så forfærdelig meget inden den 2. oktober om alt det, EF skulle udrette på miljøpolitikens område, og så studser man over, at det afsnit spiller så ringe en rolle.

Hr. Knud Bro beskæftigede sig også med institutionerne, og det var naturligvis kun Parlamentet, han talte om. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige, at vi helt støtter det standpunkt, som jeg tror er regeringens. Man er noget usikker for tiden med hensyn til, hvilke standpunkter der er gældende. Vi støtter det standpunkt, som jeg tror er regeringens, nemlig at der ikke skal være direkte valg til Parlamentet. En styrkelse af Parlamentet i en sådan forstand vil betyde en svækkelse af den nationale suverænitæt, vil betyde en øget integration og lukke op for den. Vi mener, at det vil være et særdeles skæbnesvangert skridt at tage.

Så sagde hr. Nyboe Andersen en hel del ting om finansministermødet, om økonomi-ministermødet, om beslutninger mod inflationen og gik ind på, hvad der i og for sig er meget prisværdigt, en reel debat om det, man var blevet enig om dernede. Jeg synes i sig selv, at det er ganske interessant, at vi får den debat bagefter og ikke før. Det var vel meningen, at vi skulle have haft den debat før mødet på basis af det oplæg, som lå, sådan at den danske regering kunne have mødt frem med et standpunkt, der var bearbejdet, undersøgt og forhandlet i folketin-

Men hr. Nyboe Andersen gik ikke ind på proceduren. Det gjorde, så vidt jeg husker, hr. Niels Helveg Petersen heller ikke, og jeg må sige, at det undrer mig ganske meget, at netop disse to politikere, som inden den 2. oktober var nogle af dem, der udtalte sig skarpest om, at folketinget altid ville komme ind i proceduren, det kunne vi være helt sikre på, tager så let på spørgsmålet om den procedure, der er anvendt her.

Jeg vil godt slutte med at sige, at denne debat efter vores opfattelse nødvendigvis må være den første i en serie af debatter, ikke for at diskutere for og imod fællesmarkedet, eller om vi nu skal melde os ud af fællesmarkedet, men for at diskutere den politik, Danmark skal føre i fællesmarkedet.

(Kort bemærkning).

Per Dieh: Som kommende medlem af Europaparlamentet vil jeg blot takke hr. Gert Petersen for hans bedømmelse af Europaparlamentets manglende betydning og sige, at jeg fuldt ud tilslutter mig hans betragtninger.

Knud Bro: I mit første indlæg i dag sagde jeg noget i retning af, at jeg synes, det var en noget valen formulering, regeringen havde givet sin forureningspolitik. Det fik statsministeren til at spørge mig, hvad jeg mener med, at det kan gå i Folkets Hus. Ja, det troede jeg bare, hr. statsminister, men jeg kan forstå, at det er forkert, og så er det måske grunden til, at socialdemokratiet vokser samme vej som kohalerne.

Med hensyn til spørgsmålet om Parlamentets stilling udtrykte statsministeren forundring over, at Holland havde stillet krav om på nuværende tidspunkt at styrke Parlamentet, fordi der nu var kommet tre nye medlemmer ind; så måtte det være bedre at vente på, at de fik deres erfaringer. Men hvorfor det? Holland har jo netop ventet på, at vi kom ind med den europæiske indstilling, som Holland kendte, og som mange har givet udtryk for her i landet. De venter vel netop, at vi med vores syn på folkestyret osv. skal repræsentere en linje, som de ønsker af styrke, og det ved de meget vel kan gøres først og fremmest gennem Parlamentet.

Men jeg må nu også sige, at jeg undrer